

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

1. Po Zjavení: Ježišov krst (8. 1. 2016)

Mt 10, 5-14

Týchto dvanástich vyslal Ježiš a prikázal im: Na cestu pohanov nechodte a do samaritánskeho mesta nevchádzajte. Ale radšej choďte k ovciam strateným z domu izraelského. Choďte a kážte: Priblížilo sa kráľovstvo nebeské. Nemocných uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, démonov vyhánajte, zdarma ste prijali, zdarma dávajte. Neberte si do opaskov ani zlata, ani striebra, ani medených peňazí, ani len kapsu na cestu, ani dve košele, ani obuv, ani palicu, veď robotník si zaslúži svoj pokrm. A do ktoréhokoľvek mesta alebo dediny prídete, prezvedte sa, kto v nich je hoden a zostaňte u neho, dokiaľ nepôjdete ďalej. A keď budete vchádzať do domu, pozdravte ho a povedzte: Pokoj domu tomuto a ak ten dom bude hoden toho, nech spočinie na ňom váš pokoj, ak však nebude toho hoden, nech sa váš pokoj navráti k vám. Kde by vás neprijali a neposlúchali ani vaše slová, vyjdite z toho domu alebo z toho mesta a straste si prach z nôh.

Bratia a sestry

Dnešná nedeľa hovorí o krste Ježiša Krista a zároveň sa venuje aj misii. Tieto dve skutočnosti sa krásne dajú spojiť do jednej. Pretože krst, to nie je jedno rázová udalosť v živote človeka. Niekedy sa to skresľuje do takej miery, že dáme dieťa pokrstiť a tým to začína a zároveň aj končí. Lenže to, čo sme dostali v krste svätom, k tomu by sme sa mali vracieť po celý náš pozemský život. Ak sme vierou prijali Pána Ježiša Krista ako Pána svojho života, potom naše vnútro naplnil Duch Svätý. Naplnila nás sláva Pánova, ktorá v nás prebýva a mení našu ľudskú bytosť od základu. Tento proces sa pritom nikdy neskončí, po celý svoj život budeme v Božej škole života.

Nový Kristov život v nás sa ukazuje prostredníctvom iných priorít, iného rečového slovníka, skrátka nového štýlu života. Niekedy neveriaci ľudia sa nám vysmieľujú a hovoria: „To kresťanstvo je plné zákazov a príkazov. Stále sa musíte niečoho odriekať a to je strašne obmedzujúce.“ Lenže títo ľudia nerozumejú, že veriaci kresťan sa nemusí do ničoho nútiť nasilu. Skrátka ide to samé, úplne prirodzene. Pokiaľ reálna Božia blízkosť žije v mojom vnútri, Duch Svätý ma privedie k novým hodnotám. Ak som žil predtým v závislostiach, prežívam postupné oslobodzovanie z nich. Ak som bol zákerný a rád som ohováral, zrazu sa to začína meniť. Ak som závidel niekomu úspech, majetok, kariéru, už cítim miesto toho v srdci lásku a pokoj. Tá reálna Božia prítomnosť je tak mocná, že nám dá úplne iný pohľad na seba, na druhých, na Boha. Skrátka my sa nemusíme do ničoho násilne nútiť. Ale Duch Svätý nás oslobodí, naplní novými hodnotami, ukáže nové súvislosti, iný duchovný rozmer života. Samozrejme to neznamená, že sa staneme dokonalými. Telo a krv je porušená hriechom, preto stav dokonalosti nikdy nenastane. Ale môžeme sa približovať bližšie k pánu Bohu, veď je písané v Biblii: *Priblížte sa k Bohu a On sa priblíži k vám (Jk 4, 8).*

Zároveň keď sa naučíme Boha viac poznávať, cítime, že tento nový rozmer života s Bohom je taký obohacujúci, že si ho nemôžeme nechať sami pre seba. Radi by sme sa podelili o všetko, čo každodenne prežívame s Bohom aj s druhými ľuďmi. Môžeme sa vtedy postaviť za slová Pána Ježiša Krista: *Daná mi je všetka moc na nebi a na zemi, choďte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do skonania sveta (Mt 28, 19-20).*

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Krst je celoživotný program kresťana, od ktorého sa vždy môže odraziť smerom k misii. Pán Ježiš na začiatku svojho verejného pôsobenia bol pokrstený Jánom Krstiteľom v rieke Jordán, kde na Neho potom zostúpil Duch svätý v podobe holubice a z neba bolo počuť Boží hlas: Toto je môj milovaný syn, v ktorom sa mi zaľúbilo (Mk 1, 11).

Neskôr si Pán Ježiš zvolil svojich učeníkov, ktorí chodili s Ním na všetkých cestách. Počúvali Jeho slová, videli Jeho skutky, nachádzali sa v tesnej Božej blízkosti. Apoštol Ján preto hovorí: *Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli na vlastné oči a čoho sa nám dotýkali ruky, o tom svedčíme, totiž o Slove života (1 Jána 1, 1).*

Keď boli títo učeníci vyučení v Božích veciach, potom ich Pán Ježiš poslal na misijné pôsobenie medzi komunity do rôznych obcí a ich židovských spoločností. Potom prichádza zaujímavá situácia, kedy im Pán Ježiš o tomto misijnom podujatí hovorí: *A do ktoréhokoľvek mesta alebo dediny prídete, prezvedzte sa, kto z nich je hoden a zostaňte u neho, dokiaľ nepôjde ďalej. A keď budete vchádzať do domu, pozdravte ho a povedzte: Pokoj domu tomuto! A ak ten dom bude hoden pokoja, nech spočívne na ňom váš pokoj, ak však nebude toho hoden, nech sa váš pokoj navráti k vám. Kde by vás neprijali, a neposlúchali ani vaše slová, vyjdite z toho domu alebo z toho mesta a straste si prach z nôh (11-14 v.).*

Tu sa dostávame k takej zaujímavej situácii, kedy Božia prítomnosť vstupuje spolu s učeníkmi do domácnosti, do ktorej vkročia. Ak ich prijmú, Boží pokoj spočívne na ich domácnosti. Ak ich odmietnu, Boží pokoj sa vzdiali spolu s nimi.

Naša bytosť je rovnako plná Ducha Svätého. Ved' On v nás nielen žije, ale prechádza sa v nás ako vo svojom chráme, píše apoštol Pavol Korinským kresťanom. Naša bytosť je denne prežiarená Božou slávou a reálnymi konkrétnymi Božimi dotykmi v našom živote. Pred Vianocami sme si hovorili o Mojžišovi, ktorý keď zostupoval od Boha z hory Sínaj, jeho tvár celá žiarila. Tak reálne sa nachádzal v Božej blízkosti, že ešte dlho potom bola Mojžišova tvár prežiarená Božou slávou. Rovnako sú ňou prežiarené aj naše životy. Vždy, keď nie sú naše modlitby formálne, keď sa ich nesnažíme vybaviť ako náboženskú povinnosť. Ale vždy keď sú živé, osobne trávime čas v reálnej Božej blízkosti a naladíme sa tak na Jeho priame konanie. Tieto každodenné dotyky majú dopad na našu bytosť, pretože z nášho života začína stále viac vyžarovať niečo krásne, vznešené. Nie je to z nás, ale ide to z hĺbky našej duše, kde sídli Duch Svätý, ktorý to všetko v nás pôsobí.

Poznáte to dobre, že z človeka, ktorý žije každodenne živý vzťah s Bohom máte radi. Ani neviete pomenovať, prečo tomu tak je. Skrátka v Jeho blízkosti sa cítite dobre. Viete, že vám ten človek rozumie, pochopí vás a poradí vám. Tie rady sú pritom na nezaplatenie. Podobnými ľuďmi sa môžeme stať my sami pre tých, s ktorými sa stretávame. Modlime sa, aby náš život bol obohatením a stal sa požehnaním pre ľudí okolo nás. Boh si ho potom na to aj použije, pretože všade kde vojdeme, na miesto kde vstúpime, kráča s nami Božia sláva, Božia moc.

Toto cítia nielen tí veriaci, ale aj tí neveriaci ľudia. Oni to skrátka nevedia pomenovať, ale dokážu iba povedať, že im je s nami dobre, že ide z nás pokoj. Jedna sestra mi raz hovorila, ako začala pracovať v novom zamestnaní, prišla jej povedať jedna kolegyňa: „Vieš, odkedy pracuješ medzi nami, je tu s nami taký pokoj.“ My vieme, že odkiaľ je ten pokoj. Nie je to z nás, ale z Boha, ktorý naším prostredníctvom vstupuje medzi všetkých ľudí. Vstupuje s nami do zamestnania, do práce, do klubu, skrátka tá Božia moc v nás ide s nami na každé miesto a to je úžasný spôsob pre misiu.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Môže sa však stať aj opak, že ľudia toľko Božej slávy neznesú a postavia sa určitým spôsobom proti tomu kresťanovi. Pán Ježiš hovorí, že ak vás neprijmú, straste si prach zo svojich nôh a ten pokoj, ktorý prišiel s vami sa od nich vzdiali a oni zostanú bez pokoja v neustálych hádkach. Skrátka Pán Boh môže prostredníctvom kresťana požehnať rodinu, zamestnanie, školu, kam chodí. Ale ak odtiaľ odíde, odíde z týchto miest aj Božie požehnanie.

Jedna sestra mi hovorila, ako pracovala v jednej robote, kde to bolo veľmi tvrdé. Ten tlak v práci zvládla asi rok a potom dala výpoveď a odišla. Na jej pracovnej pozícii sa už odvtedy vystriedalo niekoľko ľudí a nikto tam nevydržal dlhšie ako tri mesiace. Táto pozícia je stále prázdna a nevedia na ňu nikoho dostať. Skrátka ak nás ľudia odmietnu, odmietnu vlastne Ježiša Krista, ktorý ich chcel požehnať. Boží pokoj sa z takéhoto miesta vzdiali a zostane tam chaos a anarchia.

Jeden brat farár mi rozprával o službe v jednom cirkevnom zbore, kde sa ľudia večne hádali ohľadne cirkevných majetkov a k ničomu konštruktívnemu neprišli. Po čase sa podarilo tieto problémy urovnať a zbor začal fungovať veľmi dobrým smerom. Po niekoľkých rokoch odišiel tento brat farár do iného cirkevného zboru. Po jeho odchode odišiel s ním aj Boží pokoj a tí cirkevníci sa znovu rozhádali a prišlo to až do takej krajnosti, že začali robiť podvody s cirkevným majetkom a musela medzi nimi zasahovať polícia.

Aké je to mocné bratia a sestry, že Pán Boh s nami kráča na všetky miesta, kam prídeme. Vedie nás to k stále väčšej vďačnosti voči Pánu Bohu a túžbe skloniť sa pred Jeho mocou a slávou. Pán Boh vždy tvorí niečo pekné a požehnané. Je pritom úžasné byť pri tom, byť súčasťou niečoho, čo Pán Boh robí. Podieľať sa na realizovaní Božích plánov. Ak Mu to dovolíme, poverí nás konkrétnymi úlohami. Bude pracovať prostredníctvom našich zmyslov pre rozkvet Božieho kráľovstva. Ak sa pred Ním uzavrieme, potom si použije vo svojej službe niekoho iného. Pritom však bude smutný, že Mu nechceme dovoliť, aby niečo pekné naším prostredníctvom medzi ľuďmi vykonal.

Nech sú nám teda tieto slová o krste a misii živé každého jedného dňa. Aby sme aj my boli súčasťou Jeho plánov na rozšírenie požehnanie a Božieho pokoja v tomto nepokojnom svete. Nemusíme pritom robiť veľa. Spoľahnime sa na Boha, budme citliví na jeho konanie s každým jedným z nás. Boh chce byť našou mapou, podľa ktorej môžeme kráčať. Alebo duchovnou GPS navigáciou, ktorá nás privedie na tie správne miesta v našom živote, ako aj v živote ľudí okolo seba.

AMEN